

Decizia Nr. 20 din 2010
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. X S.R.L. din Drobeta Tr. Severin
prin lichidator judiciar Popescu Emil
inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala
sub nr. si reinregistrata la D.G.F.P.Mehedinti
sub nr.....

Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti prin adresa nr....., inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr..... asupra contestatiei formulata, prin lichidator judiciar Y, de S.C. X S.R.L. din Drobeta Tr. Severin, inregistrata la Oficiul Registrului Comertului sub nr....., Cod unic de inregistrare, avand domiciliul fiscal in Drobeta Tr. Severin.

Contestatia a fost formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr., emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr....., intocmit de catre organele de inspectie fiscala ale D.G.F.P.Mehedinti – Activitatea de Inspectie Fiscala, si are ca obiect suma totala de lei, reprezentând:

- lei, impozit pe profit;
- lei, majorari de intarziere aferente;
- lei, taxa pe valoarea adaugata;
- lei, majorari de intarziere aferente.

Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. a fost comunicata de organele de inspectie fiscala lichidatorului judiciar la data de 18.01.2007 astfel cum atesta semnatura si stampila acestuia aflate pe adresa de inaintare nr....., iar contestatia formulata de S.C. X S.R.L. prin lichidator judiciar a fost depusa la data de 11.04.2007, potrivit inregistrarii de la registratura D.G.F.P.Mehedinti. Intrucat contestatoarea nu a

respectat conditiile procedurale impuse de Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, cu privire la termenul de depunere a contestatiei, depasind termenul de contestare de 30 zile, potrivit art.187(1) din O.G. nr.92/2003, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a emis Decizia nr..... prin care decide respingerea contestatiei formulate de S.C. X S.R.L., prin lichidator judiciar, ca nedepusa in termen pentru suma totala de 612.121 lei.

Decizia nr..... a fost atacata de debitor si anulata prin sentinta nr..... emisa de Curtea de Apel Craiova, sentinta ramasa definitiva si irevocabila prin respingerea recursului Autoritatii Nationale de Administrare Fiscala, recurs initiat la Inalta Curte de Casatie si Justitie Bucuresti.

Prin urmare contestatia a fost repusa in termen prin Sentinta nr....., pronuntata de catre Curtea de Apel Craiova in dosarul nr....., ramasa definitiva si irevocabila conform Deciziei nr....., emisa de Inalta Curte de Casatie si Justitie Bucuresti.

Avand in vedere ca prin O.U.G.nr.39/2010 a fost modificat art.209, alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata in sensul ca potrivit prevederilor art.I, pct.26 s-a stabilit ca structurile specializate de solutionare a contestatiilor din cadrul directiilor generale ale finantelor publice judetene sau a municipiului Bucuresti sunt competente sa solutioneze contestatiile avand ca obiect impozite, taxe, contributii, datorii vamala, accesorii ale acestora precum si masura de diminuare a pierderii fiscale, in cuantum de pana la 3 milioane lei, iar art.II al aceluasi act normativ precizeza ca dispozitiile mai sus enuntate se aplica si contestatiilor aflate in curs de solutionare la data intrarii in vigoare a acestei ordonante prin adresa nr....., inregistrata la D.G.F.P.Mehedinti sub nr..... Directia generala de solutionare a contestatiilor a inaintat dosarul contestatiei intocmit pentru S.C. X S.R.L.

Constatand ca în speta sunt intrunite conditiile prevazute de dispozitiile art. 205, alin.(1) si art. 209, alin.(1), lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, modificat prin O.U.G.nr.39/2010 Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti este legal investita sa analizeze contestatia formulata de S.C. X S.R.L. din Drobeta Tr.Severin prin lichidator judiciar.

I. Prin contestatia formulata, **S.C. X S.R.L.** contesta Decizia de impunere nr....., privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala si masurile dispuse prin aceasta, respectiv virarea la bugetul de stat a sumei de **lei**, reprezentand impozit pe profit, T.V.A. si majorari de intarziere aferente.

Pe fond invoca urmatoarele:

Referitor la impozitul pe profit societatea considera ca fiind deductibile la calculul impozitului pe profit urmatoarele cheltuieli:

- cheltuielile cu energia in conditiile in care sunt facturate firmei in baza unui contract incheiat cu Electrica SA, contract care se incheie in baza unui act detinut in ceea ce priveste spatiul. La sediul din str..... societatea are un contract

de inchiriere si au fost efectuate lucrari de modernizare care justifica consumul de energie, iar la adresa din Alea Nuferilor este consumul de la sediul firmei, sediu care figureaza si in certificatul de inregistrare fiscala;

- societatea justifica cheltuielile efectuate cu materialele in scopul modernizarii spatiului inchiriat prin subinchirierea acestuia catre societatea comerciala SRL in baza caruia s-au incasat venituri din chirii si prin actul aditional la contractul de inchiriere prin care in termen de 3 ani SC SRL se obliga „sa achite in rate sau integral contravaloarea investitiei la care se va adauga un profit conform actului aditional ”;

- in ceea ce priveste cheltuielile cu chiria autoturismului, facturate in anul 2005 , care se refera la servicii prestate in anul 2004, societatea mentioneaza ca facturile au fost emise in anul 2005 au fost inregistrate si de societatea furnizoare in aceeasi luna, iar inregistrarea lor in anul 2004 nu avea baza legala.

- pentru cheltuielile postale aferente anului 2005, respectiv 2006, care se refera la servicii telefonice prestate de firma Timisoara, firma cu care societatea are incheiat un contract de prestari servicii precizeaza ca art.21, alin.1 din Codul fiscal, invocat de organul de control, nu reglementeaza numarul de convorbiri telefonice pe care trebuie sa le efectueze o societate sau o coroborare a acestor convorbiri cu numarul de tranzactii efectuate;

- pentru cheltuielile cu amortizarea in suma de lei in anul 2005 si lei in anul 2006, societatea considera ca nu avea obligatia de a achizitiona markerul de la Imprimeria Nationala pentru a verifica facturile prin care s-au achizitionat diverse bunuri in conditiile in care bunurile achizitionate figureaza in inventarul societatii, inventar efectuat de lichidator judiciar ;

- cheltuielile cu obiectele de inventar constand in achizitionarea de telefoane mobile sunt justificate prin faptul ca au fost cumparate la preturi promotionale cu un cost al apelurilor redus si distribuite angajatilor firmei si colaboratorilor;

- pentru TVA aferenta cheltuielilor nedeductibile in suma de de lei pentru anul 2005 si lei pentru anul 2006, considerata de organul de inspectie fiscala ca fiind cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit, societatea mentioneaza ca aceste sume nu au fost niciodata incluse in cheltuieli pentru a fi deduse, ele fiind inregistrate in contul 4426 „TVA deductibil ” si se regasesc in contul 4424 „TVA de recuperat “.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata societatea nu este de acord cu masura dispusa de organul de control de a nu acorda drept de deducere pentru 3 achizitii constand in : o constructie metalica – aflata pe un teren inchiriat de societate unei persoane fizice si deci nu poate fi intabulata, o bara metalica - dezmembrata partial si sustrasa de persoane necunoscute anumite parti ale acesteia aflandu-se in proprietatea societatii si cladirea din,– preluata in mod abuziv, datorita acestui fapt existand deschis proces pe rol, deoarece chiar daca recunoaste ca nu poate sa faca dovada intabularii in cartea funciara a bunurilor respective ele se afla in proprietatea societatii.

In ceea ce priveste TVA-ul aferent facturilor aprovizionate de la SC Y SRL, , contestatoarea precizeaza ca a procedat la verificarea pe internet a societatii furnizoare, daca este sau nu platitoare de TVA, dar nu a facut verificarea cu markerul intrucat societatea nu dispune de un asemenea instrument si prin urmare masura dispusa de inspectia fiscala de a nu acorda drept de deducere este eronata.

Referitor la achizitia de catre societate a unei macarale in scopul revanzarii contestatoarea precizeaza ca desi se constata existenta ei pe teren, a fost inregistrata in contabilitate la valoarea de lei (pret de aprovizionare fara TVA) si evaluata, la solicitarea lichidatorului, de firma SC Z SRL la valoarea de (aproape dublu fata de pretul de aprovizionare) ,, lucru care denota faptul ca pretul de achizitie a bunului este cel real si justificat“ ,organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere, in mod eronat, pe motivul ca societatea furnizoare nu a raspuns solicitarii organelor de control din cadrul Directiei Generale de Inspectie Fiscala Gorj.

Cu privire la suma de lei stabilita ca diferenta intre fisa fiscala si evidenta, societatea motiveaza ca nu se justifica deoarece diferenta provine din excluderea de la deducere a sumelor neacceptate. De asemenea, considera ca se imputa prin raport, in mod nejustificat suma de lei aferenta perioadei mai - august 2006 in conditiile in care nu se detin documente in acest sens si nu s-au restituit sume.

In consecinta, fata de cele aratate, se solicita admiterea contestatiei cu mentiunea de recalculare a impozitului pe profit si a TVA-ului cu diferentele solicitate precum si recalcularea majorarilor si penalitatilor aferente.

II. Prin Decizia de impunere nr....., emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr., organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina contestatoarei un impozit pe profit suplimentar in suma de lei, accesorii aferente in suma de lei si o T.V.A. suplimentara in suma de lei si accesorii aferente in suma de lei.

Cu privire la impozitul pe profit

Din controlul efectuat pe baza documentelor puse la dispozitia organelor de control pentru perioada 01.01.2005 – 30.04.2006, acestea au constatat ca societatea a efectuat o serie de cheltuieli care nu sunt justificate prin obtinerea de venituri, nu se refera la activitatea societatii si nu sunt utilizate in folosul societatii astfel:

- cheltuielile cu energia in suma totala de lei in anul 2005 si lei in anul 2006 sunt considerate de echipa de inspectie fiscala ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit deoarece nu sunt destinate realizarii de venituri impozabile, conform prevederilor art.21, alin.(1) din Codul fiscal in conditiile in care nu exista un document justificativ din care sa reiese ca la adresele specificate in facturi societatea isi desfasoara activitate conform prevederilor art. 21, alin.(3), lit.m) din Codul fiscal adoptat prin Legea nr.571/2003;

- efectuarea de cheltuieli cu alte materiale (materiale de constructii) in suma de lei, cheltuieli cu materialele nestocate (perdele, cablu, oglinda, accesorii biliard) in suma de lei, cheltuieli cu prestarile de servicii in suma de lei, cheltuieli cu obiecte de inventar (aparate de jocuri electronice), in suma de lei, cheltuieli materiale (microcipuri, memorii, decodor) in suma de lei nu este legal justificata in conditiile in care societatea nu detine un spatiu in baza unui contract in vederea desfasurarii activitatii si a producerii de venituri, incalcandu-se astfel prevederile art. 21, alin.(1) si art. 21, alin.(3), lit.m) din Codul fiscal adoptat prin Legea nr.571/2003;

- societatea inregistreaza in baza facturilor emise de SC S SRL cheltuieli de inchiriere in anul 2005 in suma de lei, pentru care prestarea de servicii se refera la anul 2004, iar in anul 2006 cheltuieli de inchiriere in suma de lei pentru care prestarea de servicii se refera la anul 2005. Prin incalcarea prevederilor Capitolului II, Sectiunea 6 din Reglementarile Contabile aprobate prin OMFP nr.1752/2005, pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu directivele europene precum si prevederile art.21, alin.(1) din Codul fiscal adoptat prin Legea nr.571/2003;

- societatea inregistreaza lunar cheltuieli postale (servicii telefonice) in suma totala de lei in anul 2005 si ... lei in anul 2006, in baza facturilor emise de SC A SA Timisoara si servicii telefonice facturate de SC O SA in suma totala de lei in anul 2005 si lei in anul 2006. Avand in vedere ca societatea realizeaza in anul 2005, 8 tranzactii comerciale si o singura tranzactie comerciala in anul 2006 echipa de inspectie fiscala a considerat aceste cheltuieli ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit prin incalcarea prevederilor art.21, alin.(1) din Codul fiscal adoptat prin Legea nr.571/2003;

- cheltuielile cu amortizarea in suma de 28.845 lei in anul 2005 iar in anul 2006 in suma de lei, aferente bunurilor achizitionate in anul 2004, de la SC C SRL in baza unor facturi care nu sunt executate pe hartie autocopiativa cu elemente de securitate speciala au fost considerate de echipa de inspectie fiscala ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit prin incalcarea prevederilor OMFP nr.989/2002 privind tiparirea, inserierea si numerotarea formularelor cu regim special, precum si a prevederilor art.21, alin.(4), lit.f) din Codul fiscal adoptat prin Legea nr.571/2003;

- cheltuielile cu obiectele de inventar (telefoane/5 buc.), inregistrate in luna mai 2005 nu se justifica in conditiile in care societatea are doar 2 angajati, iar in aceeasi luna mai inregistreaza pe cheltuielile cu obiectele de inventar

(telefoane/4 buc.) suma de lei, societatea incalcand astfel prevederile art.21, alin.(1) din Codul fiscal adoptat prin Legea nr.571/2003;

- pentru anul 2005 inspectia fiscala a considerat, de asemenea, ca si cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit TVA aferenta cheltuielilor care au fost considerate nedeductibile la calculul profitului impozabil, respectiv suma de lei pentru anul 2005 si suma de pentru anul 2006 conform art.145, alin.(3), lit.a) si art.145, alin.(8), lit.a) din Codul fiscal adoptat prin Legea nr.571/2003.

In concluzie, pentru anul 2005, echipa de inspectie fiscala a stabilit un impozit pe profit de plata in suma de lei si accesorii aferente in suma de lei.

Cu privire la taxa pe valoarea adaugata

In urma controlului efectuat s-a constatat ca in luna iulie 2002, in baza facturii seria societatea a achizitionat de la SC X SRL o constructie metalica compusa din parter si etaj si o baraca metalica in suprafata de 1200 mp in valoare totala de lei din care TVA in suma de lei, iar in baza facturii seria o cladire situata in in valoare totala de lei din care TVA in suma de lei.

Avand in vedere ca societatea nu a prezentat documente care sa dovedeasca ca livrarea de bunuri s-a efectuat conform prevederilor art.3, alin.(1) si alin.(2), lit.b) din Legea 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata respectiv documente care sa dovedeasca ca s-a realizat transferul, dobandirea dreptului de proprietate conform prevederilor art.20, alin.(1) si (2) si art.26, alin.(3) si (4) din Legea 7/1996 a cadastrului si a publicitatii imobiliare, republicata organul de control a considerat ca TVA aferenta acestor achizitii in suma totala de 177.706 lei nu este deductibila conform prevederilor art.3, alin.(1) si alin.(2), lit.b) si art.22, alin.(5), lit.a) din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata.

In luna septembrie 2004 societatea a achizitionat bunuri si servicii de la SC C SRL in valoare totala de lei din care TVA in suma de lei. Verificand facturile de achizitie s-a constatat ca acestea nu sunt executate pe hartie autocopiativa cu elemente de securitate speciala conform prevederilor art.1, alin.(1) din OMFP nr.989/2002 si prin urmare societatea nu avea dreptul sa inregistreze in contabilitate operatiunile consemnate in aceste facturi. Prin deducerea TVA aferenta facturilor de achizitie societatea a incalcat prevederile art.145, alin.(8), lit.a) din Codul fiscal adoptat prin Legea nr.571/2003.

In perioada iulie – decembrie 2004 societatea a inregistrat in evidenta contabila o investitie in suma totala de lei realizata din consumuri de materiale si prestari de servicii la spatiul situat in pentru care societatea la data controlului nu detinea acte de provenienta si nici nu il avea inregistrat in evidenta contabila ca fiind in proprietatea sa. Spatiul si investitia efectuata la acesta a fost inchiriat de societate, veniturile inregistrate din activitatea de inchiriere, obtinute in perioada 01.01.2005 – 28.02.2005 fiind in suma de lei, fara TVA. Avand in vedere ca societatea a optat pentru scutirea de TVA asupra

veniturilor obtinute din inchiriere, conform prevederilor art.141, alin.(2), lit.k) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal avea obligatia sa ajusteze TVA dedusa pentru investitia efectuata in conformitate cu prevederile pct.42, alin.(7) din H.G.nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal. In baza celor mentionate organul de control a stabilit obligatie suplimentara de plata in ceea ce priveste TVA in suma de lei.

In luna octombrie 2005 societatea a achizitionat o macara tip MTA 125 in valoare totala de lei din care TVA in suma de lei de la SC S SRL. La data controlului acest bun nu se afla in posesia SC X SRL. Conform notei explicative date de administratorul societatii si in urma controlului incrucisat efectuat de organele de inspectie fiscala de la D.G.F.P.Gorj s-a constatat ca macaraua se afla la SC A SRL, fara a exista un act de custodie. De asemenea organele de control au solicitat un control la SC G SRL pentru a verifica daca societatea a inregistrat venitul si TVA colectata rezultate din vanzarea macaralei. Societatea nu a raspuns solicitarii organelor de control, acestea din urma apeland la sprijinul IJP Mehedinti in vederea contactarii societatii, pana la data incheierii controlului neprimindu-se nici un raspuns in legatura cu societatea.

Avand in vedere cele mentionate si in conformitate cu prevederile art.55, alin.(1) si art.56 din O.G.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala organul de control a stabilit ca fiind nedeductibila TVA in suma de lei, aferenta achizitionarii de catre societate a unei macarale.

Din verificarea fisei pe platitor, a deconturilor de TVA si a evidentei primare si contabile s-a constatat ca societatea nu a completat intotdeauna corect deconturile de TVA depuse, astfel ca la data de 30.04.2006 in fisa fiscala avea un sold TVA de recuperat cu lei mai mult decat soldul din evidenta contabila. Astfel, avand in vedere prevederile art.80, alin.(3) din O.G.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicat organul de control a stabilit ca diferenta suplimentara, TVA de plata in suma de lei.

De asemenea, la dosarul fiscal s-a constatat ca pentru perioada mai 2006 – august 2006 societatea a depus prin intermediul fostului administrator deconturi de TVA din care a rezultat o taxa pe valoarea adaugata de recuperat in suma de lei. Pentru perioada mentionata lichidatorul judiciar nu a pus la dispozitia organelor de control documente prin care sa dovedeasca operatiunile ce au generat un TVA de recuperat, iar din nota explicativa data organelor de inspectie rezulta ca lichidatorul nu avea cunostinta ca societatea a mai desfasurat activitate in perioada mentionata si nici nu a intrat in posesia evidentei primare si contabile pentru aceasta perioada.

Astfel societatea a incalcat prevederile art.55, alin.(1) din OG 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata, iar organul de control a considerat ca fiind necuvenita TVA de recuperat in suma de lei, nefiind prezentate acte justificative, in conformitate cu prevederile art.145, alin.(8), lit.a) din Codul fiscal adoptat prin Legea nr.571/2003.

In concluzie, echipa de inspectie fiscala a stabilit TVA suplimentar de plata in suma de lei si accesorii aferente in suma de lei.

Pentru diferentele stabilite suplimentar la impozitul pe profit si TVA au fost calculate accesorii (majorari, dobanzi si penalitati de intarziere) in conformitate cu art.12 din O.G. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, prevederilor art.13 si art.13¹ din OG nr.26/2001, prevederile art.12, art.13, art.14 si art.17 din O.G. nr.61/2002, prevederile art.12, art.13, art.14 si art.17 din O.G. nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare si prevederile art.115 – art.121 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat in suma totala de lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative în vigoare pe perioada supusa controlului se retin urmatoarele:

1.Referitor la impozitul pe profit aferent cheltuielilor care nu sunt justificate prin obtinerea de venituri, nu se refera la activitatea societatii si nu sunt utilizate in folosul societatii, Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza impozitul pe profit in suma de lei in conditiile in care argumentele aduse de contestator nu sunt de natura sa justifice deductibilitatea fiscala a acestor cheltuieli.

In fapt, in perioada verificata societatea a inregistrat in contabilitate ca fiind deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile cu energia in suma totala de lei, in anul 2005 si in suma totala de lei, in anul 2006.

Facturile au fost emise de SC E SA pe numele societatii cu specificatia la sediul cumparatorului ca fiind Drobeta Tr. Severin, sau DrobetaTr. Severin, (pentru diferenta).

Organele de inspectie fiscala nu au acceptat la deducere aceste cheltuieli pe motiv ca agentul economic, la data inregistrarii acestor cheltuieli nu desfasura activitate la niciunul din aceste sedii, avand incheiat doar un contract pentru inchirierea spatiului situat in Drobeta Tr. Severin, contract in care la art.9 se specifica: „ Taxele comunale, precum si utilitatile consumate si energia electrica sunt in sarcina locatarului“, iar pentru spatiul situat in Drobeta Tr. Severin, nu detine un contract din care sa reiese ca acest sediu este pus la dispozitia societatii pentru a desfasura activitate.

In drept, potrivit prevederilor art.21, alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal: „ **Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative in vigoare** “.

Argumentele prezentate de societate referitoare la faptul ca:” consumurile privind functionarea spatiilor (unul aflat in litigiu cu proces pe rol si celalalt inchiriat conform contractului de inchiriere anexat) sunt inevitabile si deductibile la calculul impozitului pe profit deoarece fara curent electric

societatea nu-si poate desfasura activitatea “ sunt contrare dispozitiilor legale enuntate, iar organele de inspectie fiscala in mod corect au stabilit ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit, cheltuielile cu energia in suma totala delei.

In ceea ce priveste inregistrarea in evidenta contabila de cheltuieli cu alte materiale (materiale de constructii) in suma de ... lei, cheltuieli cu materialele nestocate (perdele, cablu, oglinda, accesorii biliard) in suma de lei, cheltuieli cu prestarile de servicii in suma de lei, cheltuieli cu obiecte de inventar (aparate de jocuri electronice), in suma de lei, cheltuieli cu alte materiale (microcipuri, memorii, decodor) in suma de lei echipa de inspectie fiscala le considera ca fiind nedeductibile in conditiile in care societatea nu detine un spatiu in baza unui contract in vederea desfasurarii activitatii, efectuarii de investitii si nici nu a realizat venituri din exploatarea acestor bunuri.

Cauza isi gaseste solutionarea în prevederile art.21, alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal conform caruia: „ **Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative in vigoare** “;

Motivatia contestatoarei referitoare la faptul ca amenajarea spatiului a fost efectuata in vederea inchirierii si realizarii de venituri din chirii este combatuta de insusi contractul de inchiriere incheiat pentru spatiul amenajat cu societatea SC C SRL, anexat la dosarul cauzei in care la art.4 se specifica : „ Pretul inchirierii – chiria – pentru folosirea suprafetei inchiriate si a constructiei aferente se compenseaza cu achitarea de catre chiras a tuturor obligatiilor fiscale aferente acestora “.

Astfel, in baza prevederilor de mai sus, si avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei din care reiese clar ca societatea nu detine spatii in vederea efectuarii de investitii, exploarea acestor bunuri (in speta aparate de jocuri electronice) nu se reflecta in veniturile obtinute de societate se justifica masura dispusa de organele de inspectie fiscala de a considera ca fiind nedeductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile in suma de lei.

Referitor la inregistrarea in evidenta contabila a facturilor emise de catre SC S SRL, reprezentand cheltuieli de inchiriere in anul 2005 in suma de lei, pentru care prestarea de servicii se refera la anul 2004, iar in anul 2006 cheltuieli de inchiriere in suma de lei pentru care prestarea de servicii se refera la anul 2005, echipa de inspectie fiscala a constatat ca societatea a incalcat unul din principiile contabile generale, respectiv Principiul Independentei exercitiului prevazut in cadrul Capitolului II, Sectiunea 6 din Reglementarile Contabile aprobate prin OMFP nr.1752/2005, pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu directivele europene „ **Trebuie sa se tina cont de veniturile si cheltuielile aferente exercitiului financiar, indiferent de data incasarii sau platii acestor venituri si cheltuieli.**

Pornind de la prevederile anterior citate si tinand cont si de art.21, alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal conform caruia: „ **Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative in vigoare** “ se retine ca masura dispusa de inspectia fiscala de a nu acorda drept de deducere pentru cheltuieli care nu sunt efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile pentru exercitiul financiar curent este corecta.

In ceea ce priveste inregistrarea in evidenta contabila a unor cheltuieli postale (servicii telefonice) in suma totala de lei in anul 2005 si lei in anul 2006, in baza facturilor emise de SC A SA Timisoara, echipa de inspectie fiscala a considerat aceste cheltuieli ca fiind nedeductibile la calculul profitului impozabil in conditiile in care societatea realizeaza in anul 2005, 8 tranzactii comerciale si o singura tranzactie comerciala in anul 2006, iar societatea pentru justificare nu a prezentat situatia detaliata a convorbirilor telefonice pentru in vederea verificarii daca acestea au fost efectuate sau nu in scopul obtinerii de venituri.

In drept, sunt incidente dispozitiile art.21, alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal care prevad: „**Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative in vigoare** “.

Potrivit acestor dispozitii imperative ale legii, care desi nu limiteaza numarul de convorbiri telefonice, volumul acestora, cum precizeaza contestatorul, cheltuielile sunt deductibile fiscal numai daca au corespondent in veniturile impozabile realizate de societate, simpla inregistrare a cheltuielilor inscrise in documente nefiind suficienta pentru incadrarea cheltuielilor in categoria cheltuielilor deductibile fiscal.

Tinand cont de cele mentionate si de faptul ca in aceeasi perioada societatea beneficiaza de deducere la cheltuielile postale reprezentand servicii telefonice facturate de catre firma SC O SA, se justifica masura data de inspectia fiscala de a nu trata ca fiind deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile in suma de lei.

Referitor la cheltuielile cu amortizarea in suma de lei in anul 2005, iar in anul 2006 in suma de lei, aferente bunurilor achizitionate in anul 2004, de la SC C SRL, inspectia fiscala a constatat ca facturile de aprovizionare a bunurilor respective nu sunt executate pe hartie autocopiativa cu elemente de securitate speciala pentru a fi considerate documente justificative, in sensul ca prin trasarea unei linii pe aceste facturi cu markerul comercializat de la Compania Nationala “ Imprimeria Nationala ” – SA nu s-a imprimat un inscrip in culoarea verde, iar prin utilizarea instrumentelor de verificare in spectru UV nu se observa melanajul din structura hartiei, in conformitate cu prevederile art.1, alin.(1) si art.4 din OMFP nr.989/2002 privind tiparirea, inserierea si numerotarea formularelor cu regim special :

art.1, alin.(1) „ Inceputand cu data de 1 august 2002 formularele sau documentele cu regim special care se asigura direct de Compania Nationala “ Imprimeria Nationala ” – SA sau de unitati tipografice abilitate, sub supravegherea acesteia, inclusiv formularele personalizate prevazute la art.1, alin.(9) din Hotararea Guvernului nr.831/1997, se vor executa pe hartie autocopiativa cu elemente de securitate speciala “

art.4 „, Formularele cu regim special aflate in acest moment la utilizatorii finali, persoane fizice si juridice, executate pe hartie offset sau autocopiativa obisnuita, fara elemente de securitate, raman valabile pana la data de 31 decembrie 2002 “ .

Avand in vedere motivatia fara relevanta a contestatoarei („nu cade in sarcina societatii obligatia verificarii facturilor cu markerul comercializat de la compania nationala „ Imprimeria Nationala ”), in baza prevederilor legale anterior citate si tinand cont si de prevederile art.21, alin.(4), lit.f) din Codul fiscal adoptat prin Legea 571/2003 care stipuleaza: „**Urmatoarele cheltuieli sunt nedeductibile:[...] cheltuielile inregistrate in contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efectuarii operatiunii sau intrarii in gestiune, dupa caz, potrivit nornelor “** se justifica masura dispusa de organul de control de a considera aceste cheltuieli, in suma totala de lei ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit.

In ceea ce priveste inregistrarea de catre societate, in luna mai 2005, de cheltuieli cu obiectele de inventar (telefoane/5 buc.) in suma de lei, in baza facturii emise de catre SC M SA , considerate ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit de echipa de inspectie fiscala este de retinut ca pe langa acestea, in aceeași luna societatea inregistreaza tot pe cheltuielile cu obiectele de inventar suma de lei (telefoane/4 buc.), in baza facturii emise de catre SC A SA Timisoara.

In drept, sunt incidente dispozitiile art.21, alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal care prevad: „, **Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative in vigoare “.**

Avand in vedere prevederile legale si motivatia contestatoarei ca telefoanele achizitionate au fost distribuite angajatilor firmei, colaboratorilor si constatarea organului de inspectie fiscala ca in perioada mai – decembrie 2005 societatea are angajate doar doua persoane si realizeaza venituri impozabile doar pe parcursul a trei luni (mai, iunie si august) se justifica masura dispusa prin raport de a stabili ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile in suma de lei.

Pe cale de consecinta, având in vedere cele de mai sus, urmeaza a se respinge contestatia formulata de **SC X SRL** pentru suma de lei, stabilita in sarcina contestatoarei ca obligatie suplimentara in ceea ce priveste impozitul pe profit, ca urmare a neacceptarii la deducere a cheltuielilor mentionate si tinand

cont de anexele nr.1A („ Situatia calculului impozitului pe profit stabilit de organul de control pe perioada 01.01.2005 – 30.04.2006 “) si nr.1B („ Situatia impozitului pe profit stabilit suplimentar pe perioada 01.01.2005 – 30.04.2006 “) de la raportul de inspectie fiscala.

2.Referitor la taxa pe valoarea adaugata, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este investita sa se pronunte daca debitul in suma de lei, stabilit suplimentar de echipa de inspectie fiscala, este datorat de societatea bugetului general consolidat al statului.

In fapt, in luna iulie 2002 societatea a achizitionat de la SC X SRL o constructie metalica compusa din parter si etaj si o baraca metalica in suprafata de 1200 mp in valoare totala de lei din care TVA in suma de lei si o cladire situata in, . in valoare totala de lei din care TVA in suma de lei.

La solicitarea organelor de control, societatea nu a dovedit faptul ca aceste bunuri se afla in proprietatea sa prin inscrierea in cartea funciara sub forma intabularii si sunt utilizate in folosul societatii, pentru realizarea de operatiuni taxabile, nu a prezentat documente care sa dovedeasca ca s-a realizat transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor detinute de proprietar catre beneficiar.

In drept, spetei supuse analizei ii sunt aplicabile prevederile:

- art.3, alin.(1) si alin.(2) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata care prevede: „ **Prin livrare de bunuri se intelege transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor detinute de proprietar catre beneficiar, direct sau prin persoanele care actioneaza in numele acestora.[...] bunurile imobile, cum sunt: locuintele, constructiile industriale, comerciale, agricole sau cele destinate pentru alte activitati, terenurile agricole, terenurile pentru constructii si cele adiacente constructiilor, inclusiv cele aferente localitatilor urbane sau rurale pe care sunt amplasate constructii sau alte amenajari** “;

- art.20, alin.(1) si (2) din Legea 7/1996 a cadastrului si a publicitatii imobiliare, republicata care prevede:

„ **Dreptul de proprietate si celelalte drepturi reale asupra unui imobil se vor inscrie in cartea funciara pe baza actului prin care s-au constituit ori s-au transmis in mod valabil. Drepturile reale se sting numai prin inscrierea radierii lor din cartea funciara, cu consimtamantul titularului de drept** “;

- art.26, alin.(3) si (4) lit.a) din Legea 7/1996 a cadastrului si a publicitatii imobiliare, republicata care prevede: „... Titularul drepturilor dobandite prin modurile enumerate nu poate insa dispune de ele decat dupa ce acestea au fost **inscrise in prealabil in cartea funciara. Inscrierile sunt de trei feluri: intabularia avand ca obiect inscrierea definitiva a drepturilor reale...**”

- art.22, alin.(5), lit.a) din Legea 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata care prevede:

„...Taxa pe valoarea adugata prevazuta la alin.(4) pe care persoana impozabila are dreptul sa o deduca este taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa.

Motivatia contestatoarei referitoare la faptul ca : *“ societatea nu a dovedit faptul ca aceste bunuri se afla in proprietatea sa in sensul specificat de organul de control (intabularea la cartea funciara) “* deoarece constructia metalica se afla pe terenul unei persoane fizice si deci nu putea fi intabulata, bara metalica a fost partial dezmembrata si partial sustrasa de persoane necunoscute, iar cladirea din Alea Nuferilor a fost preluata in mod abuziv, existand proces pe rol, nu are nicio relevanta in solutionarea favorabila a cauzei, ea neavand nici un temei legal, astfel ca se justifica masura data de inspectia fiscala de a nu trata ca fiind deductibila TVA aferenta acestor achizitii in suma totala de **..... lei.**

In luna septembrie 2004 societatea a achizitionat bunuri si servicii de la SC C SRL in valoare totala de lei din care TVA in suma de lei.

In urma verificarii facturilor de achizitie s-a constatat ca acestea nu sunt executate pe hartie autocopiativa cu elemente de securitate speciala conform prevederilor art.1, alin.(1) si art.4 din OMFP nr.989/2002 privind tiparirea, inserierea si numerotarea formularelor cu regim special care prevad:

- art.1, alin.(1) „ **Incepand cu data de 1 august 2002 formularele sau documentele cu regim special care se asigura direct de Compania Nationala “ Imprimeria Nationala ” – SA sau de unitati tipografice abilitate, sub supravegherea acesteia, inclusiv formularele personalizate prevazute la art.1, alin.(9) din Hotararea Guvernului nr.831/1997, se vor executa pe hartie autocopiativa cu elemente de securitate speciala “ .**

- art.4 „**Formularele cu regim special aflate in acest moment la utilizatorii finali, persoane fizice si juridice, executate pe hartie offset sau autocopiativa obisnuita, fara elemente de securitate, raman valabile pana la data de 31 decembrie 2002 “**, fapt recunoscut si specificat in contestatie de catre lichidatorul judiciar („nu s-a facut verificarea cu markerul deoarece societatea nu dispune de asemenea instrument”) si prin urmare societatea nu avea dreptul sa inregistreze in contabilitate operatiunile consemnate in aceste facturi.

Avand in vedere prevederile legale anterior citate si tinand cont si de prevederile art.145, alin.(8), lit.a) din Codul fiscal adoptat prin Legea 571/2003 care prevede: „ **Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, orice persoana impozabila trebuie sa justifice dreptul de deducere, in functie de felul operatiunii, cu unul din urmatoarele documente: a) pentru taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa-i fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate sau urmeaza sa ii fie prestate de o alta persoana impozabila ... “**, se retine ca in mod corect organele de inspectie fiscala au considerat ca TVA in suma de **..... lei**, aferenta facturilor aprovizionate de la SC C SRL nu este deductibila.

In ceea ce priveste stabilirea de catre organul de control a unei obligatii suplimentare de plata de TVA , in suma de lei ca urmare a faptului ca societatea nu a procedat la ajustarea taxei pe valoarea adaugata deductibila ca urmare a deducerii TVA aferenta materialelor si prestarilor de servicii achizitionate si utilizate in vederea realizarii investitiei la spatiul situat in Drobeta Tr. Severin, (spatiu pentru care societatea nu detinea acte de provenienta si nici nu il avea inregistrat in evidenta contabila ca fiind in proprietatea sa) si neinregistrarea TVA aferenta veniturilor din operatiunile de inchiriere a acestui spatiu (contract de inchiriere fara numar si fara data pus la dispozitia SC C SRL, incepand cu data de 01.08.2004), se retine faptul ca contestatarul nu a precizat in contestatie motivele de fapt si de drept care sa combata masura dispusa de inspectia fiscala.

In drept, in conformitate cu prevederile pct.42, alin.(7) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal ,, **Persoanele impozabile care aplica scutirea de taxa pe valoarea adaugata pentru oricare dintre operatiunile prevazute la art.141, alin.(2), lit.k) din Codul fiscal au obligatia sa ajusteze taxa pe valoarea adaugata dedusa pentru bunurile imobile achizitionate, construite sau modernizate in ultimii 5 ani, proportional cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizata pentru realizarea operatiunilor scutite si proportional cu numarul de luni in care bunul va fi utilizat in regim de scutire” .**

Avand in vedere prevederile legale anterior citate, se retine ca in mod corect organele de inspectie fiscala au stabilit obligatie suplimentara de plata ca urmare a ajustarii TVA -ului, in suma de lei .

In luna octombrie 2005 societatea a achizitionat o macara tip MTA 125 in valoare totala de lei din care TVA in suma de lei de la SC G SRL.

Avand in vedere nota explicativa data de administratorul de atunci al societatii in care mentioneaza ca macaraua nu se afla la sediul societatii la data efectuarii controlului, ea fiind inchiriata la firma SC A SRL de firma vanzatoare, inspectia fiscala a solicitat efectuarea unui control incrucisat de catre organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P.Gorj la SC A SRL. In urma efectuarii controlului s-a constatat existenta macaralei la sediul firmei, fara insa a detine in acest sens un act de custodie.

De asemenea, organele de control au solicitat un control incrucisat si la SC G SRL pentru a verifica daca societatea vanzatoare a inregistrat venitul si TVA colectata, rezultate din vanzarea macaralei. Societatea nu a raspuns solicitarii organelor de control, acestea apeland in cele din urma la sprijinul I.J.P. Mehedinti in vederea contactarii societatii, dar pana la data incheierii controlului nu s-a primit nici un raspuns in acest sens.

Tinand cont de prevederile:

- art.56 alin.(1) din O.G.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala care stipuleaza: ,, **In vederea stabilirii starii de fapt fiscale, contribuabilul are obligatia sa puna la dispozitia organului fiscal registre, evidente,**

documente de afaceri si orice alte inscrisuri, daca starea de fapt fiscala nu a fost clarificata pe baza inscrisurilor puse la dispozitie de catre contribuabil ” ;

- art.11, alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare care stipuleaza: **„La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe in intelesul prezentului cod, autoritatile fiscale pot sa nu ia in considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei”** si raportat la actele si documentele existente la dosarul cauzei, in conditiile in care organul de inspectie fiscala nu a putut efectua control incrucisat la S.C. GL SRL in vederea verificarii operatiunilor impozabile ale acesteia si stabilirii realitatii si legalitatii tranzactiei, in mod corect si legal echipa de inspectie fiscala a modificat starea de fapt fiscala a contestatoarei, neacordand dreptul de deducere a T.V.A. in suma de lei.

Nu are relevanta in solutionarea favorabila a cauzei motivatia coteestatoarei precum ca desi bunul exista pe teren: *„nu se da drept de deducere la TVA pe motivul ca societatea furnizoare nu a raspuns solicitarii organelor de control “* deoarece dupa cum s-a mentionat, organul de inspectie fiscala a procedat conform prevederilor art.11, alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare respectiv a verificat scopul economic al tranzactiei. Ca urmare, in situatia in care acesta s-a aflat in imposibilitatea de a utiliza mijloace de proba solicitate furnizorului cu care contribuabilul a avut raporturi economice, persoana juridica neputand fi identificata, organul de inspectie fiscala nu a luat in considerare tranzactia, caracterul economic al acesteia neputandu-se demonstra.

Pentru cheltuielile nedeductibile, stabilite de echipa de inspectie fiscala la capitolul impozit pe profit in suma de lei, in anul 2005 s-a stabilit TVA nedeductibila aferenta in suma de lei si in suma de lei, in anul 2006, s-a stabilit TVA nedeductibila aferenta in suma de lei.

Echipa de inspectie fiscala a considerat ca fiind nedeductibila TVA aferenta bunurilor si serviciilor pentru care s-a constatat ca nu sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile in conformitate cu prevederile art.145, alin.(3), lit.a) din Codul fiscal adoptat prin Legea 571/2003 care stipuleaza: **„Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoare adaugata are dreptul sa deduca:a) taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa ii fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa ii fie prestate de o alta persoana impozabila”** si pentru TVA aferenta bunurilor care nu au la baza documente legale de provenienta in conformitate cu prevederile art.145, alin.(8), lit.a) din Codul fiscal adoptat prin Legea 571/2003 care stipuleaza: **„Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, orice persoana**

impozabila trebuie sa justifice dreptul de deducere, in functie de felul operatiunii, cu unul din urmatoarele documente:a) pentru taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa-i fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate sau urmeaza sa ii fie prestate de o alta persoana impozabila, cu factura fiscala... “.

Avand in vedere ca constatările echipei de inspectie fiscala in ceea ce priveste cheltuielile nedeductibile de la capitolul impozit pe profit au fost considerate corecte, iar contestatia a fost respinsa urmeaza a se respinge contestatia si pentru suma de lei reprezentand TVA aferent cheltuielilor nedeductibile in baza prevederilor legale anterior citate.

In ceea ce priveste verificarea efectuata prin compararea datelor din fisa pe platitor, a deconturilor de TVA si a evidentei primare si contabile s-a constatat ca societatea nu a completat intotdeauna corect deconturile de TVA depuse, astfel ca la data de 30.04.2006 in fisa fiscala avea un sold TVA de recuperat cu lei mai mult decat soldul din evidenta contabila (anexa nr.2D „Situatia diferentelor rezultate intre TVA inreg.in evid.societatii si TVA din fisa fiscala).

Motivatia contestatoarei precum ca „diferenta este stabilita prin excluderea de la deducere a sumelor neacceptate “ se dovedeste a fi eronata deoarece documentele existente la dosarul cauzei confirma cele constatate de inspectia fiscala.

Astfel, avand in vedere cele constatate si prevederile art.80, alin.(3) din O.G.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicat : „**Contribuabilul are obligatia de a completa declaratiile fiscale inscriind corect, complet si cu buna – credinta informatiile prevazute de formular, corespunzatoare situatiei sale fiscale** ”, in mod justificat organul de control a stabilit ca diferenta suplimentara TVA de plata in suma de lei.

In perioada mai 2006 – august 2006 la dosarul fiscal s-a constatat ca societatea a depus, prin intermediul fostului administrator, deconturi de TVA, in fiecare luna declarand TVA de recuperat, astfel ca pentru intreaga perioada a cumulat lei.

Avand in vedere ca pentru aceasta perioada lichidatorul judiciar nu a pus la dispozitia organelor de control documente prin care sa dovedeasca operatiunile ce au generat un TVA de recuperat, iar din nota explicativa data organelor de inspectie rezulta ca acesta nu avea cunostinta ca societatea a mai desfasurat activitate in perioada mentionata si nici nu a intrat in posesia evidentei primare si contabile pentru aceasta perioada, organul de control a considerat in mod justificat ca fiind necuvenita TVA de recuperat in suma de lei, in conformitate cu prevederile art.145, alin.(8), lit.a) din Codul fiscal adoptat prin Legea nr.571/2003 care stipuleaza: „ **Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, orice persoana impozabila trebuie sa justifice dreptul de deducere, in functie de felul operatiunii, cu unul din urmatoarele documente: a) pentru taxa pe valoarea adaugata datorata sau**

achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa-i fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate sau urmeaza sa ii fie prestate de o alta persoana impozabila, cu factura fiscala ... “.

Pe cale de consecinta, având in vedere cele de mai sus, urmeaza a se respinge contestatia formulata de **SC X SRL** pentru suma de lei , stabilita in sarcina contestatoarei ca obligatie suplimentara in ceea ce priveste TVA compusa astfel:

- debit de plata suplimentar in suma totala de lei (.... lei debit stabilit la subcapitolul referitor la TVA (.... lei + lei + lei + lei) + lei debit stabilit la subcapitolul referitor la impozitul pe profit)
- debit de plata suplimentar in suma totala de lei (.... lei + lei) rezultat ca diferenta intre fisa fiscala si evidenta contabila.

Referitor la suma de lei, reprezentând accesorii (majorari, dobanzi si penalitati de intarziere) aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata datorate bugetului de stat

In fapt, organul fiscal a calculat pentru neplata în termen a impozitului pe profit datorat bugetului de stat si a T.V.A., stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr., accesorii (majorari, dobanzi si penalitati de intarziere) în suma totala de lei (.... lei majorari impozit pe profit + lei penalitati impozit pe profit + lei majorari TVA + lei penalitati TVA)

In drept, în speta sunt aplicabile si prevederile art. 13 din O.G.nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, art.13 si art.13' din OG nr.26/2001, art.12, 13, 14 si 17 din OG nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare si prevederile art.115-121 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care stipuleaza:

Art.13, din O.G.nr.11/1996 ,, Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, calculul majorărilor de întârziere începe cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare la care s-a stabilit diferența, până în ziua plății inclusiv.

Având în vedere ca nu se contesta modul de calcul al accesoriilor (majorari, dobanzi si penalitati de intarziere) în suma de lei, iar pentru impozitul si taxa care a generat aceste accesorii contestatia a fost respinsa, urmeaza a se respinge contestatia si pentru majorarile de intarziere aferente potrivit principiului de drept ***„accessorium sequitur principale”***.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul: Sectiunii 6 din Reglementarile Contabile aprobate prin OMFP nr.1752/2005, art.1, alin.(1) si art.4 din OMFP nr.989/2002 privind tiparirea, inserierea si numerotarea formularelor cu regim special , art.3, alin.(1) si alin.(2) din Legea nr. 345/2002

privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, art.20, alin.(1) si (2) si art.26, alin.(3) si (4) lit.a) din Legea 7/1996 a cadastrului si a publicitatii imobiliare, republicata, art.22, alin.(5), lit.a) din Legea 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, pct.42, alin.(7) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, art.56 alin.(1) si art.80 alin.(3), art. 209, art. 210, art. 216, alin. (1) din O.G.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, art.11 alin(1), art.21 alin.(1) si alin.(4), art.145 alin.(3) lit.a) si alin.(8) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, se:

DECIDE :

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei fomulata de **S.C. X S.R.L.**, prin lichidator judiciar **Popescu Emil**, pentru suma contestata de lei, reprezentand :

- lei, impozit pe profit;
- lei, majorari de intarziere aferente;
- lei, taxa pe valoarea adaugata;
- lei, majorari de intarziere aferente,

stabilite suplimentar prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr., emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr....., intocmit de catre organele de inpectie fiscala ale D.G.F.P.Mehedinti – Activitatea de Inspectie Fiscala.